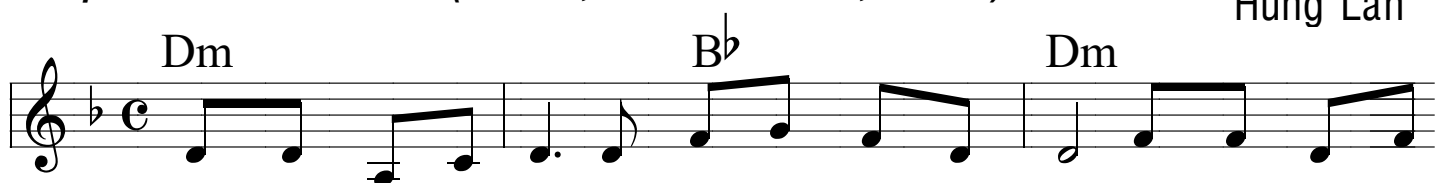

Tôi Không Còn Cô Đơn

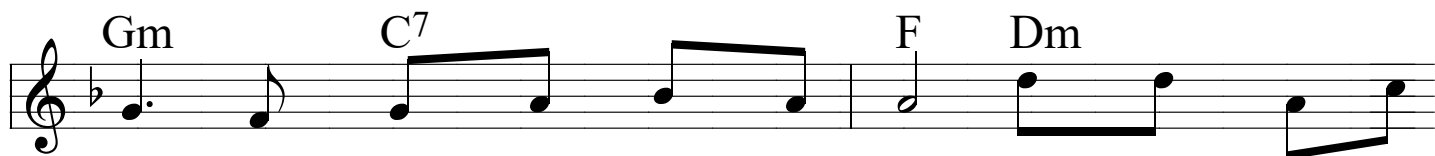
Chậm - tâm tình

(Mc. 12; Ga. 13 & Tv. 9; Tv. 22)

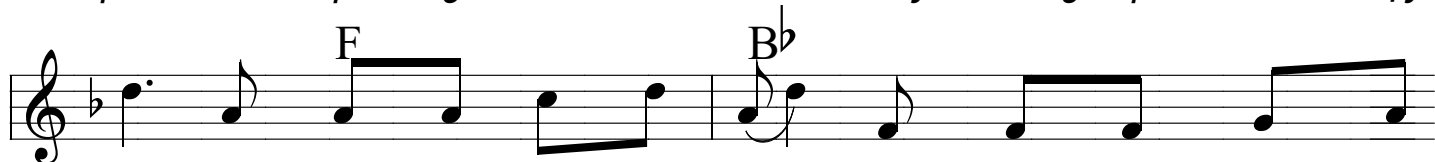
Hùng Lân

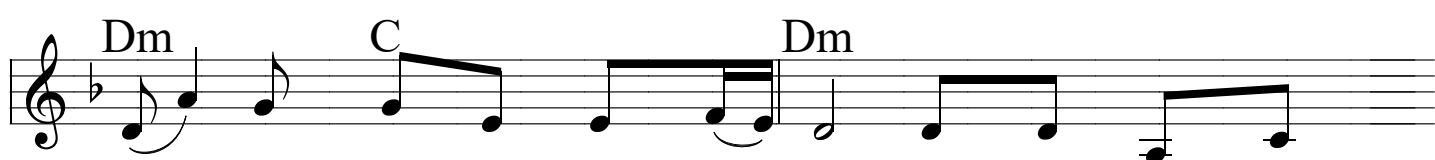
1. Tôi không còn cô đơn buồn khô héo trên dòng đời. Tôi không còn cô
2. Tôi yêu người anh em cùng tôi sống chung hằng ngày. Tôi yêu người chừa

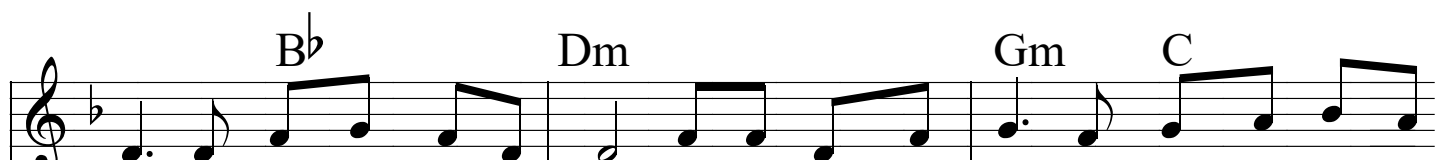
đơn mặc cho năm tháng trôi xuôi. Tôi không còn cô
quen từ phương nao đến nơi đây. Không quên lời dạy

đơn dù rằng bờ vai vất vả. Chuyện lòng ngổn ngang mấy
xưa mọi người là con Chúa cả. Thì dù ngược xuôi tất

ngả. Lênh đênh tìm một mái nhà. Tôi đã gặp niềm
tả. Nhưng sum họp một mái nhà. Tôi yêu người nông

vui từ khi lắng nghe Lời Người. Tôi đã gặp niềm vui bừng lên trong đáy tim
dân làm bông lúa lên vàng trời. Tôi yêu người công nhân làm cho nếp sống thêm

A... ..a

A... ..a

A...

A Dm F

tôi. Tôi đã gặp niềm vui từ ngày tình yêu sáng
 tươi. Noi gương Người khi xưa làm thợ mà vui vất

...a A... ...a

B $\flat$ Dm A⁷ D *Tương bằng*

tỏ. Mở rộng hồn tôi bé nhỏ. Dắt tôi đến miền tôi mơ. ĐK: Chúa đã dạy
 vãi. Mọi người hòa chung tất cả. Nghĩa anh em cùng một Cha.

A... ...a A... ...a a.

A D

tôi: Yêu Chúa yêu người. Chúa đã dạy

Chúa đã dạy tôi yêu Chúa yêu người Chúa đã dạy

A Bm D G D D⁷ G Em⁷

tôi yêu người như chính thân tôi. Tình yêu chân chính vì nghĩa quên

tôi yêu người như chính thân tôi. Thiệt hơn không tính

mình. Còn gì cao quý bằng tình yêu biết hy
 nghĩa trọng lợi khinh. Bằng tình yêu biết hy

sinh. Chúa đã dạy tôi nhân ái công bình. Mạnh áo hạt
 sinh nổi vui thiên đình. Chúa đã dạy tôi nhân ái công bình mạnh áo hạt

cơm vui buồn chia sẻ cho nhau. Nhìn nhau không nói mà ý khôn
 cơm vui buồn chia sẻ cho nhau. Tình không biên giới

vội. Còn đâu buồn cô đơn nữa người ơi! BAOLA VUI!
 biết bao là vui còn đâu buồn cô đơn nữa người ơi! BAO LA VUI!

CODA: